

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬದುಕಿಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯ, ನದಿ, ಕೆರೆ, ಸಮುದ್ರ, ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶ ವಾಯುಮಂಡಲ, ಅಂತರ್ಜಲ ಎಲ್ಲವೂ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲದ ಜೀವಗೋಲ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮಗಿಲ್ಲ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೂನ್ 5ರಂದು 'ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನ'ವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. 1974ರಂದು

'ಇರುವುದೊಂದೇ ಭೂಮಿ' (ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ) ಎಂಬ ಘೋಷಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಘೋಷಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಈ ದಿನದಂದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂಘಟಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಳಜಿವಹಿಸಿ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಜೀವಗೋಲವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಪಣ ತೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, 1987ರಂದು ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ಜೋರಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ದೇಶವನ್ನು 'ಆತಿಥೇಯ ದೇಶ'ವೆಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಪರಿಸರ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗಿನ ಜಾಗತಿಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತಿಥೇಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಸಾಧನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಆತಿಥೇಯ ದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೂನ್ 5ರಂದು ದಿಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ

ಮುಂಬೈ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತಿಯು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತರ ನಗರ-ಪಟ್ಟಣ-ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

2011ರ ಈ ಇಡೀ ವರ್ಷವನ್ನು 'ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಣಾ ವರ್ಷ'ವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾನೇ? ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದ ಎಲ್ಲ ಅಚರಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಬಾರಿಯ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲೂ 'ಅರಣ್ಯ: ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

'ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ' - ಹಾಗೆಂದೇನು?

ಅರಣ್ಯಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ಗಿಡಮರಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ಯೋಗಗಳ ಹುಟ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕೀಟ-ಪತಂಗಗಳ ಸಂಗೀತ ಇರುತ್ತದೆ..... ಅಷ್ಟೇ ಅದರ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಅಧುನಿಕರಾದಂತೆಲ್ಲ ನಿಸರ್ಗದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ನಮ್ಮದೇ ಕೃತಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಬರುತ್ತದೆ; ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿನ ತರಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ; ಸಂಜೆಯ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಗೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ವಾರಾಂತ್ಯದ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೇಂದು ದೂರದ ನಿಸರ್ಗಧಾಮಕ್ಕೆ, ಸಸ್ಯೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ, ಜಲಪಾತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಸದೃಶ್ಯ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಅದಷ್ಟೇ ದೂರ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಗಾಢವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆದ್ದರೆ ನೋಡಿ:

ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಅಧ್ಯಜನಕ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ:

ಗಿಡಮರಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಡವಾದ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನಿಲವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಓದಿದ್ದೇವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅದರಿಂದಲೂ ಆಮ್ಲಜನಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ನಿಜ, ಆದರೆ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತ ಸುಮಾರು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅರಣ್ಯಗಳು ಹಾಗೆಲ್ಲ 300 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ಇಂಗಾಲವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅಮ್ಲಜನಕ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ:

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳೂ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೇ ಉಗಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಅರಣ್ಯಗಳು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ಅವು ಮಳೆ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಸುರಿದ ನೀರು ಸರ್ರಾದೆಂದು ಸಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಮರಗಳ ಎಲೆ, ಕಾಂಡ, ಬೇರುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಳೆಯನ್ನು ಹೀರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನದಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕ ವರ್ಷವಿಡೀ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಾತಾವರಣ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ: ಗಿಡಮರಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಸಿರಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣ ತಂಪಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ತುಂಬಿ ಹೋಗಲಾದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಡೀ ವಾಯುಮಂಡಲದ ತಾಪಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನಿಲದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಭೂಮಿಯ ಸರಾಸರಿ ತಾಪಮಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಅರಣ್ಯಗಳು ತಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ:

ಕೃಷಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಿದ್ದ ನೀರು ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಲಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಅಧಾರವೇನೋ ಹೌದು. ಮಣ್ಣು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರಡನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರೂ ಜೀನ್ಯೋಗಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಬಗೆಯ ಕೀಟಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಧತ್ತದ ಕದಿನಲ್ಲಿ ತೆನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ; ಜೋಳದ ತೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದಷ್ಟೇ ಬಗೆಯ ಕೀಟನಾಶಕ ಔಷಧಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದರೂ ಎತ್ತರದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಗಿಡಮರಗಳ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವ ಈ ಜೀವಜಾತಿಗಳು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿ-ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಗೂಬೆಗಳು ಬಂದು ಫೀಡುವಾರಣ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಔಷಧೀಯ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ:

ಭಾರತದ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ನಾಟ್ಯದ್ವಯದ ಪುರಾತನ ಪರಂಪರೆಗಳ ಮೂಲ ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಇಂದಿಗೂ ತಿಪ್ಪಲಾ ಜೋಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಳಲೆ, ತಾಂ, ನಲ್ಲಿಗಳೆಲ್ಲ ಇತರ ಬಹಳಷ್ಟು ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿರುವ ಸಸ್ಯದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಔಷಧ ಉದ್ಯಮಗಳು ಅರಣ್ಯಗಳ ಕೆರೆ

